

Publicerad 2013-10-16 12:02 av Invisible-girl

Andas, Le & Ta emot psykiskt stryk.

Lägger mina händer vilande mot bröstkorgen.

Hjärtat mitt, det blöder långsamt & värker.

Kollar med sorgsen blick mot spegeln, men flickan där inne i spegeln flinar ondskefullt emot mig.

Jag fejkar ett leende och säger tyst: Jag mår helt underbart, allting är bara så... Underbart.

Ta emot psykisk stryk, ni kan inte se mina dolda blåmärken mina dolda ärr...

En dag ska jag leva livet må jag säga men vet ej när...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Invisible-girl med Poeter.se id #45105 innehar upphovsrätten